Wstęp do metafizyki

BRULION

Społem

[Benedykt Bornstein]

Wstęp. Poglądy na możliwość metafizyki; i na jej metody.

Nasz pogląd:

Def. Arystotelesa: metaf. = ontologja. Ontol. a metaf. 13/24

Ontologja jako Kategorjologja. Odwrócenie pojęcia filozofji

Uniwersalność metaf.: zasada zach. formy czyli zasada analogji

Co to jest analogja. Anal. (zas. zach. form / w nauce.

Metoda odkrycia [illegible] kategorjalnego: (logika ~~dialektyczna~~) wyjście z d. kl. i dyal.

~~Historja~~ Pojęcie dialektyki. Historja dialektyki metafizycznej. Pozycja naczelna ontol. kategorjalnej (najpełniejszej [illegible])

Dialektyka logiczna Pl. i Hegla. Kusańczyk

Stosunek logiki dialekt. do klasycznej. Problem a priori

Logika geom. = geom. logiczna — odkrywa nam. Czy zas. logiczne są metaf.

Kategorje oraz stosunki oraz struktury.

Przestrzeń ontologiczna. Geom. ontolog. mat. forma, metafizyczna.

Charakter dialekt. logiki geometrycznej. 0 = 1 Podstawowy paradoks. $a + a = 1$ ($a < a + 1$ ...)

Podstawowa struktura kategorjalna. Jej rozbiór. (Struktura dyadyczna) (3 str. rozwinięcie) 4 strony

Jej znaczenie dla kategorjologji. Przykłady

1) Kolory 2) Sprzeczny charakter bytu. Wszystko i nic

Przeciwieństwa [illegible]

Summum jus summa injuria

Paradoksalne: Lepsze jest wrogiem dobrego

Einstein — Sk. świata

III/ Stwórz! świata II Ewolucja, emanacja. Złoty wiek czy postęp

II Ewol. eman. Złoty wiek postępu
III Stworz. świata
IV. Przedustawnosc wszystkiego w 0 cz 1.
V Jednostronność (monizmy), brak tolerancji
Synteza – jej znaczenie: pełnia, wszechstr.
VI Aufhebung – sprzeczny – głębia – Obraz
przyrostu Założenie na zmianę biorące górę. geometr.
Zniesienie dwóch w trzecim – novum
VII Elementy absolutne, Całość, Jednostronność,
Absoluty (negacja) fenomenalne
VIII 0 i 1 – Bóg – Filoz. życia (0) i ducha (1)
IX Śmierć i przyjście życia (liczby, papier 4–5)
X Znaczenie humanist. dialektyki
Społeczno-polityczna (RWN – niezależność, niepodległ.
estetyczne, normy etyczne
XI. Jakość jako świat absolutny i
jej przejawy w czasie i przestrzeni (odmian) umysłowej
i rzeczy jakości (dialektyczny)
XII Tad tvam asi Atman Braman (?)
XIII Część i całość (Pustrowość / Niezależność bytu
XIV Ilość i jakość

Porzsdan. nanej metody

Krytyka logiki – jako dialekt (negacja, zasady log, kl)
" matem
" Kateg
" metaf

~~Konkret i abstrakt.~~ Pojęcie fenom. obiektywnego. Absolut, Substancja i cechy (atrybuty) Kategorje.
1) o. Pojęcie zeneweas
2) " ~~[illegible]~~ pełnym (∞)

I Def. metaf. według Arystotelesa. Metaf. jako ontologja (3 znacz. metaf.) por. V
Ontologja jako Kategorjologja. Stąd płynie uniwersalność filozofji. Zasada zachowania formy (z. analogji). Pojęcie analogji. Analogja w nauce (fizyce).

II. Początki metafizyki (ontologiczne i Kategorjologiczne). Czasy przedsokratejskie. Heraklit. Chiny. Pytagorejczycy. Heraklit – ~~Łączenie~~ synteza i analiza ~~(Heraklit)~~, ~~Logika~~ przeciwieństw. Przejście do logiki ~~i rozwiązanie~~. Platon – logika. Dialektyka. Metoda platońska. 5 Kategorji

III Metoda Kategorjologji i ontologji. Logika dialektyczna. Nauka o prawdzie, ~~wszystkich~~ i por. przeciwieństw.
~~Co to jest dialektyka.~~ (Logika ruchu.) Platon – ~~Istota dial.~~ Kuzańczyk – Hegel. ~~Pojęcie negacji i praw. Kl.~~ Log. (Heraklit) ~~Zasada i rozróżnienie~~
~~Dialektyka metaf. i logizm~~. Stosunek l. dial. do Klasycznej. L. kl. nie pełna, uproszczona, wyższa, ojcowska, bez syntez, bez pełni i głębi.
Rozumienie pojęcia dialektyki. Paradoksalność dial. wobec logiki klasycznej. ~~Pojęcie negacji.~~ Zasada wył. ~~sprzecz. i wył. środka~~
rygoryzm, S

Logika ~~matemat~~ alg a dialektyka (0<1, a+a' = 1, aa' = 0 ...)

Logika ~~mat~~ alg a Kategoryologja i metaf.

Jak wyjść z log. algebr. Kategorje i struktury / geometryz. logiki algebr. log. geom. Geom. logiki — dialektyka geometr. i architekton.

Struktury ~~uniwersalne~~ ontolog. stane ... Organon m...

IV. Zarzuty przeciwko log. geom. jako org. metafizyki.

Logika ~~nie ujmie~~ martwa istoty świata ... log. dialekt.

Logika dial. jest logiką sprzeczności ... pojęcie ...

Logika ~~Geometrja~~ ~~nie ujmie~~ rozdziela ... wszystkiego log. geom. dialekt.

Geometrja jest ... nie sięga do met. — odp. —

Metaf. nie może być nauką (Kant) ~~wewnętrzn~~ ontol.

V Organon ontologji, org. met. tego co wspólne ~~tylko~~ rzeczy / prototyp / genotyp

Fenom. obrazu " " absolutu / ... (tego co całe)

nauka generalności i uniwersalności

VI. 2) Struktury dualne i ich przykłady ontol metaf / forma

1) Podstawowa struktura 4-5 i jej univers. / Inne struktury

VII Rozmaite logiki. Logika dialekt. a<a'. genet. pojęcia logiki. śmierć

Pojęcie Aufhebung, Przyrost

VII) Strukt. dualne i nieprzyt.

VI Podstawowa struktura 4–5 el. Algebraiczna – tetrachotomja. Pojęcie syntezy – pełnia wszechstronność – jednostronność. ~~Skończony~~ Brak tolerancji

Eschatoberą – miejsce śmierci przynt. życia. Wszystko i nic. Merobera – ambiwalencji.

Struktura ta w 2 i 3 wymiarach. Przykłady. Szeregi chemiczny. Wszystkość (tera–ant) i bez przeciwne, ujemny Kołowy i spiralny charakter bytu. Paradoksy. Summum jus... Sprawa jest wrogiem dobrego. Ewolucja świat zamknięty. Śmierć i narodziny. Genet. pojęcie logiki, pojęć ogólnych

VIII. Rozmaite logiki $a < a'$ Aufhebung.

Ilość (0) i jakość (1) Przestrzeń ilościowa (realność) i jakościowa (idealność)

ilość ~~stosunek~~ subst. 0 | jakość 1 | stosunek partyc.

0 = 1 byt

Ilość bierze udział w jakości (el. identy) jakość przejawia się w ilości (el. sprzeczny) Liczba

Pn

VIII Część i całość (analog. budowy). Kredensacja
Piętrowość, Wszystko ze wszystkiem

~~Absolut~~ – Fenomen
IX. Konkret – abstrakt
Subst – cecha
Podmiot – orzeczenie

Świat abstrakcyj, sądów, wniosków, analogii i t. d.

Wszystkie te działania są idealno-realnie neutralne, absolutne.

Sąd jako fenomenizacja absol. pojęcia

1 2 4

Skończ — nieok. ~~Zmysł~~ ~~Ideal~~ — rozsądk ~~myślna~~ ~~idealn.~~

Fenom. — absol. ontuicyj. pojęciowy

światowy

3 Konkretny (subst.) — abstrakcyjny (cecha, stosunek)

4 ilościowy — jakościowy

6. mnogi — kategorialny

5 realny — idealny

5. przestrzeń realna — przestr. idealna

3 (= w konkrecie) — (abstrakc)

przestr. idealna

2 zmysł. — pojęciowa

4 ~~ilość liczb wielkość~~ jak ~~ilość~~ liczba (arytm.) — jakościowa (logiczna)

ilość = liczba skonkretyzowana

Porz. niepełny log.-geom.

I System kat. log.-geom.

1_1 System kat. logicznych (pełna)

1_2 " geometr.

1_3 " ontologicznych (alg.) 1

0_1 [illegible] " log. (min)

0_2 " geom.

0_3 — " logiczno-geometr. 0

0 " ontologiczna

Materja (b), forma (a), materjo-forma (a+b) (wytwór) i byt ostat.

Łączący element ab

Kategorjologja

El. proste	El. złożone
subst. proste (a, b)	subst. złożone (a+b)
cechy (a, b)	stopnie (ab).

---

logika. geometr. — bez miejsce

świat mnr. poz.

Płaszczyzny jednorodne: logiczna
geometryczna
ontol. (algebr.)

Pł. logiczna: ~~treści~~ tylko treściowa
" zakresowa

różnorodne: 1 treściowo - 2 zakresowa
3 bytowa (ontol.) (czysto logiczna)

Płaszcz. czysto logiczna (treściowa)

Kategorje: rodzaj (co), róż. gat. gatunek - pojęcie
cał " cał " cał. ol. ogólne. części. (ontol.)

Ontol. element = pojęcie ogólne
Gat złożony ~~układ~~ współrzędnych / cząstkowe

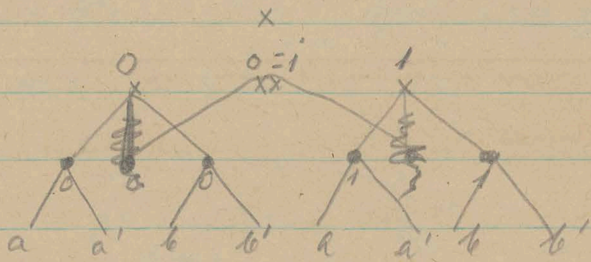
Pł. czysto logiczna

1
2
3
4
5 minimalne pojęcie ~~ogólne~~ ~~coś~~ rodzaj
6 min. " róż. gat.
7 min. pojęcie gat. = przedmiot
8 minim. poj. ogólne = coś

Dwa trójkąty o wspólnej podstawie (termin środkowy [łącznik, spójka]). Pierwszy
– którego wytworem jest sprzęg (połączenie) przesłanek [system, całość – chem/synteza – wzajem...]; Drugi
– " wniosek

4 plany stworzenia: absolut
przyczyny ! Miejsce marzeń
zasady
kategorje

abs — fenom (przejaw)
abs — względn.

abs (konkr) — abstr.
jedność (1) — wielość (0)
gr[illegible] — mnogość
czynn — bierność
całość — wspólność

~~Spinoza~~ Deus est circulus

~~abs.~~	~~fenomen~~
absolut –	względność
całość –	wspólność
~~jedność~~ –	ogólność
Konkretność (abs) –	abstrakcyjność (fenom)
~~czynna~~	i bierna

jedność – wielość
wszystkość – nic

niesk – skończ.
el. abs – el. fenom

pznaleźć
Nieprawda aksjomatu dla zer – element wszący 2 trójkąty

1	1	1	(1 = 0)	0	0	0 + 0
0	0	0	(0 + 0)	1	1	0 = 1

nie dualny wsz 1

całość – wspóln
konkr – abstr.
absol. – fenom

Sposoby usunięcia zła.

1) przezwyciężenie (us. na II plan) (zwalczenie)
2) sublimowanie (mezoteru)
3) ~~wp~~ zneutralizowanie (eschat.)

Metoda jako mezotera, koło w ∞-i
Czysta metoda (ontol) – stosunek bez elementów
El – stos. – całość

Toż. – anal – różność

Czy: tożs. z tend do różności (eschat)
: zrówn. w analogji (mezot.)

byt

subst — stos — cecha
(jak, ilość)

Ilość	Jakość	Stosunek	(Rodzaj) bytu Sposób	Stan
Jedność ~~Wielość~~ ~~Wszystko~~	+	~~Różność~~ ~~Tożsamość~~ Tadgoś samość	Subst	Konieczn ~~Możliwość~~
Jeność ~~Wielość~~ Wszystkość (1=0)	miesz	~~Antagonizm~~	Stosunek	~~Faktyczn~~
Wiel. Nic	—	~~[illegible]~~	cecha	Niemożl.
Wszystkość ~~Jedność~~ ∞ (i nie)	bezjak	Tożsamość ~~Brak stosunku~~ (Niewspółmiern. Istniejąc. Czynność)	Absolut ~~Brak stos~~ (Nadbyt)	~~Konieczn~~ Możliw

Substancja	Działania	Wytwory
S. proste	Syntet	
	Całościowe	
S. złożone	Analit	
	Współmierne	

Element (0) — I przesł.
termin średk ~~System prost~~
Metoda 0=1
System (1) — II przesł.
Pełnia (całość) — C Wniosek
Absolut

Rodzaje zwalcz.

~~Usunięcie~~

~~Zachow. przez ster.~~

Unieszk. Usunięcie przez Zg. ~~Zachow. przez subl.~~ rezerwat.

Zach.-usun. przez ster.

~~Usunięcie przez zneu.~~ zachow. przez sublim.

Obojętność (Niespraw... się zła)

Przezwyciężanie (><) – Pochłonięcie

Wyrównanie Sublimowanie =

Neutraliz. (≮ ≯)

~~Takt~~ Możl.

Konieczn.

~~Możliw.~~ Takt

Niemożliw.

Rodzaje walki ze złem

Usunięcie z korzeniem (~~unieszk.~~) przez zneutraliz.

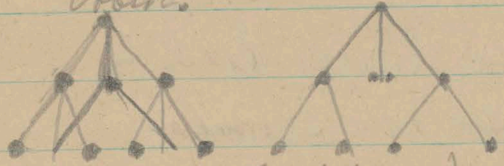
Najs. walka Usunięcie (zach.) przez stłumienie

(Unieszk.) ~~Usunięcie~~ zachow. (zaw.) przez sublimację

Obojętność (niesprzeciw. się złu)

Niezwracanie uwagi

Abstr.

(Katalizator)

Zero jako reflektor, sprawiający przemianę czynności w wytwór, a więc powstanie świata (sprawdz.)

Zero jako separator, aktualizator, obiektywizator, reflektor (Katalizator) – substrat.

Druga strona 0 = 1.

(Dusza świata) ordo naturans I — natura ordinata / ordo naturatus I

ordo naturans

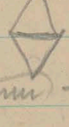
ordo naturans II — ordo natur. II / natura ord. II (~~ord~~ natura)

Paralelizm 2 dziedzin nie wyłącza ich wzaj. oddziaływania, ~~są równoległe~~ jak odpowiedn. homograf nie wył. odpowiedniości działalnej (przyczyn)

Działność jako człon pośredni między poz. i negacją

Działo-negacja

1) ~~D. Dusz.~~ Amfoteryzm (podwójne oblicze) 0 = 1. Jest to jedność, która nie tylko łączy, lecz jako 0 i rozdziela Δ, jest to zero, które nie tylko rozdziela, lecz i łączy (0 = 0 + 0)

Siły łączące — po połączeniu — stają się sił. rozłącz.

" rozłączające — po rozłącz. el. — " łączącemi

2) Hermeneutyka — [illegible]

3) Z chwilą, gdy bierzemy $a + a' = b + b'$ — wszystko się zlewa
$aa' = bb'$

ostatnie

4) Działność przeprowadza X na + i w ten sposób tworzy

Działność jest zasadą tworzenia i powstawania jest zasadą przyczynowości, właściwie przyczynowością przyczyny

Tendencje analityczne — z. Dzieląca (ostrząca) — Ku wielości — rozrzeniu — zarówno z konkr. (do abstr.) / jak i z abstr. (do konkr.)

" syntetyczne (jednocząca) (ostrząca) — Ku jedności — a) wspólnościowej b) całościowej — z. a. z konkretnej / jak i z abstr-ów

Absolut to jedność ~~do~~ konkretno-abstrakcyjna wspólnościowo-całościowa (dwoch jedn.) (~~jedność dwóch jedn.~~)

Przed metodyką i formuły jest: jedność — wielość { konkr. / abstr.

[Konkr. (całość + subst) / abstr. (~~sub~~, ~~cz~~, wspólne, strona) (cechy itd.) substrat] — Konkr. abstr.

(synt.) (anal.)
1) Jedność — wielość
2) Konkr. — abstr. (z 1 lub 2 cz.)
(całość) (subst) | [illegible] (wspólne) (cecha, stos.) Substrat

abstr jako jedność 2 konkr. (stos.) cecha 2
" jako strona 1 konkr. (cecha)

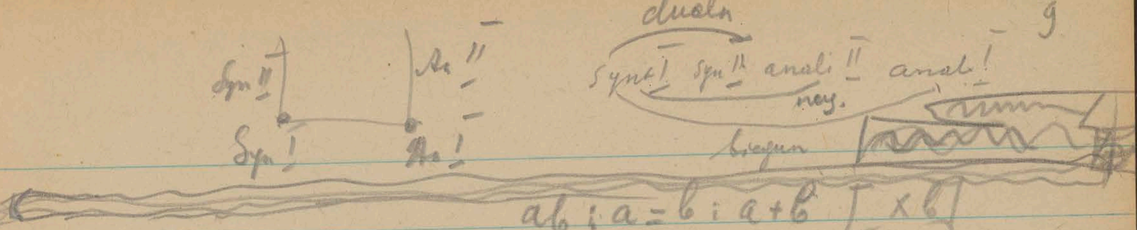
Absolut jako ostateczna ~~przedbiegunowość~~ jedniabiegunowość (czesc. opp.)

Absolut ~~jako~~ jest jedną – znaczy to że właściwą stroną absolutu jest też i tam do jedności, tzn. zaś do wielości jest niczym czemś co jest w abs, bez nie jest absolutem

[Jak widać z odr. ob. jest. el. os na jed-ie, jedność najn. jest ~~[illegible]~~ do 0 najniższego, zaś jest dualna do prostej w ∞-i, (w ~~[illegible]~~ do wszystkich wspól. jest biegunem) ~~w [illegible]~~ W wszystkich współrzędn. 0 i 1 są wszystkie dobre negacjami. Otóż jeśli te negacje się utożsamiają w środku to mogą się utożsamić w absolucie negacje oryginalne najn. 1 i najn. 0.

[3 dualności odpowiadające środkom współrzędnych jako 1) 0 2) 1 i 3) 0=1.

[Jeśli dwa elementy (orzg) są ~~negatywne~~ wzgl. dobre to i elem. wobec nich dualne (czy bieg.) są również negat. (0 i 1 wszystko)

$ab : a = b : a+b \; [\times b]$

$(a+b)(ab = ab + ab = ab$ $(a+b) - a = b - ab \; [+b]$

1) Met. ontologiczna = ontologja
2) Met. absolutna

Dwa pojęcia metafizyki: 1) jako ontologja, nauka o ~~zasadach bytu~~ [o tem, co wspólne wsz. bycie i jego działy], czyli: Kategoryjach w szerokiem tego słowa znaczeniu (Ontologja = Kategoryjologja. (Stosunek do niej Kantystów i pozytywistów). Nauka uniwersalna.

2) Nauka o bycie czy bytach granicznych, [obejmujących wszystkie dziedziny] przedewszystkiem ~~ostateczne~~
Nauka o ostatecznych [absolutnych] zasadach czy podstawach bytu; [idealnych] nauka o absolucie i elem. absolutnych.

→ do 1) i do 2)

Metafizyka jako racj. [cał.] teologja, kosmologja-psychol. i ontologja (absolutne el. ontol.) [wspólne]

W zależności od tego, jak pojmować będziemy ontologję, czy jako naukę o zasadach wogóle bytu czy jako naukę tylko o elem. absol. Te trzy [dawne] części: teol, kosmol. i ontol. ~~[illegible]~~ zleją się w ontologji.

Katey. ... Ist. ...

I. Trzy pojęcia metafizyki. 1) Nauka o tem, co jest wspólne wszystkim dziedzinom bytu (ontologja), czyli nauka o bycie wogóle, o jego zasadach, elementach. Def. Arystotelesa. Jest to kategorjologja — metafizyka kategorjologiczna (o kat. i ich uwarunk. (Kant)). Stosunek do niej pozyt. i Kantystów.
2) Nauka o bycie prawdziwym, niezależnym od naszego poznania (transcendentna metaf.) (Kant/rzecz s. w sobie)
3) Nauka o bycie czy bytach granicznych, całościowych, przewyższających (i zewnętrzn.). Będzie to nauka o podstawach ostatecznych bytu czyli o absolutnem wzgl. absolutach (Kant transc. dialektyka). (metaf. absolutna)

[Metaf. ontologiczna] = Ontologja

Nasz punkt wyjścia: metaf. ontol. — kategorjologiczna. Jej cechy uniwersalność. Zasada zachowania formy (analogja) czyst i całość.
Pojęcie analogji. Analogja w nauce. Stosunek do met. ontol. pozytywistów i Kantystów.

II. Początki metafizyki tzw. Ówczesna intuicja metafizyczna uniwersalna. Kultury przedhistoryczne. Badania etnologiczne. ... Struktura biegunowa. Okres cywilizacji wschodniej. Pokrewieństwo dążenia. Hindusi i Chińczycy. Grecja: pitagorejczycy (10 przeciwieństw). Heraklit.
Łączenie i rozłączanie (Empedokles, Demokryt it. d.)
Platon: Przejście do logiki. Łączenie i rozłączanie. Sumbyczny i dzielący. Struktury bytu odnalezione w logice. 5 Kategorji. Dialektyka. Między...
...

Metoda (ontol. i metafizyki) | Przestrzeń jako rozdzielność, w której liczymy [a przenikanie się + zaczepiane pr. z [illegible]] (kategorje)

III. Dialektyka jako nauka o ideach i ich ruchu.

~~Platon – Kuzańczyk – Hegel~~. Znaczenie negacji w logice dialektycznej. Rozmaite pojęcia dialektyki. Coincidentia oppositorum.

Stosunek log. dialektycznej do klasycznej. Logika klasyczna nie pełna, uproszczona, bez syntetyczne, pełnych elementów, (! przybliżenie), egzystyczna, nie-życia. Logika dialekt. jest logiką ruchu, życia i pełni a głębi.

czy tomizm dialekt.

IV. W jaki sposób uzyskać ścisłą logikę dialektyczną.

Logika algebr. a dialektyka. Log. algebry okazuje się

1) logiką dialekt. ($0 < 1$, $a + a' = 1$, $aa' = 0$) i ? Poza tem zdziałać geom. w wyk. [illegible]

2) W jaki sposób z algebry logiki wydobyć kategorje i ich struktury, czyli zasady ontol. i uniwersalne. Trzeba algebrze logiki nadać postać strukturalną, architekt. – trzeba ją zgeometryzować – wtedy struktury te będą nam dane ad oculos. A więc logika geometryczna lub geometrja logiczna będzie tą ~~lo~~ ścisłą logiką dialektyczną, która da nam uniwers. ~~str~~ kategorje i struktury bytowe, da nam metaf. ontologiczną. Ta geometrja filozoficzna – jakościowa, kategorjalna, logiczna (dialekt.) ontol. i metaf. – jest naszem organonem filozof. Mathesis

Uniwersalności. Historja

Hermeneutyka

X) Błąd Bergs: pojęcia są u niego bardzo ogólne, a nie ostre; 26
logika - sztywna matematyka jest tylko sterylna i pusta - między
Bergson o Nork. i czek. [illegible]

V. Możliwe zarzuty przeciw stosunkowi filozofii kier. do ontologii ... jako odgałęzieniu ...

a) Logika sztywna (tak - nie), logika nie ujmuje ruchu i zmian (stabilizuje), nie ujmuje różnic (log. tożsamości), logika rozdziela, zubaża, abstrakcje daje (~~[illegible]~~) matem. geom. = ilość, miary, liczby, wieczność! Jakość czemu po

Wszystko to nie stosuje się do logiki dialektycznej

b) Logika zaś dialekt. jest logiką sprzeczności.

c) Co do geometrji, to podobnie jak co do a)

d) Poratem geometrja, jako nauka oparta o zmysłowość nie może dojść do elem. niezmysł. do Kategorji uniwersjalnych.

Odp. Uogólnione pojęcie przestrzeni (jak ontol.) i geom. § Mat. jakości §

VI. Kategorje logiczne: rodzaj, różn. gat. gatunek. Tez (10 + 16) Pierw. zasady Kat. geometryczne i układ stosunku liczba. Kategorje graniczne (nieskończone) absolutne. Ontologizowane Kategorji przy pomocy pojęć: subst., cech, stos., materji i formy [4 przesłanki] Dualność Kategorji.

Kategorje geometr. a Kategorji log.: subst., cechy, substr. i ontol.
2) punkt, krzywa, a
3) ~~dom. figury [illegible]~~ prostopadłe, [illegible]
4) ilościowy, [illegible]

VII Przykłady struktur dualnych.

VIII Podstawowa struktura 4-5 elem.

- tetrachotomja. Charakterystyka pj elementów. 2 pary sprzężone: tera - ant; merot. - eschatotera I para - światowa; II metaf. (abs.) Cherant, merotery i echatotery

dialektyczne nasilenie 2 syntezy x) Nie tylko instynkt, ~~[illegible]~~ lecz i wzmacnianie różnicy; ambiw. aktywność równ. nasilenie (wszystko i nic) prymat Podmiot wyżej (kierunkowo)

Dial w merotesie, a apagie dialektyka

3 el. abs

Metoda to przejście, droga, metoda — to łączenie i rozdzielanie, synt i anal

Stosunek wzajemny tych 4 elementów.

Przykłady: (5 Kategorii 2) Szereg chemiczny (3 wym). Przykład kątów

Przykład biolog: życie ~~Życie~~ (log. genetyczna). Śmierć.

Monizm i dualizm. Monizm jednostr. i dwustronny.

Monizm jednostronny cechuje: (jednostronność) wąskość, ograniczoność, brak zrozumienia strony przeciwnej, brak tolerancji, rewizjonizm, fanatyzm. Znaczenie syntezy. Monizm dualny

Kołowy i (część i całość) ~~ogólnikowy~~ charakter bytu. Chem. przykład i akust.

Życie i śmierć. Paradoksy z tem związane: summum jus (ius) ...

lepsze jest wrogiem dobrego. VIII[a]. Str. prokreacyjna.

IX. Rozmaite logiki. Panlogika i jej specyfikacje. Modyfikacje podst. Diagramatu, który jest już specyf. (najgłówniejszy dział) panlogiki.

Dialektyczne specyfikacje:

Walka: $a < a'$ $a = a'$ $a' < a$ | niedialekt. $a \nless a'$ $a' \nless a$ współdziałanie

Def. $a < a'$

(diagramatycz.) $a < a' = (a + a' = 1 = a')$
$= (a a' = 0 = a)$; Tollere — conservare

Wchłonięcie
Pochłonięcie (absorpcja) el. a przez a'. Σ [a' silniejsze]

a — słabszy. Synonimy: przezwyciężanie, zniesienie, usunięcie, zepchnięcie, odtrącenie, ukrycie, zasłonięcie, przygniecenie, podporządkowanie

Rzecz dialektyczny

Logika głębi. Jej obraz geometryczny. Przykłady: mendelizm, freudyzm. 2 dusze. (Znaczenie hum. dialektyki) społ.-pol. (RWN – równość, równoległość, niepodległość, podległość), ~~estetyczne, normy etyczne.~~

Struktury logiczne jako struktury światowe, uniwersalne. Nazwa

X ~~Zasady (podstawy) ich~~ stosuję do przyp., że są to struktury ~~naczelne~~ dotyczące świata fenom. (w zn. acz. Kanta), sub-fenom.

IX Po

[Metaf. absolutna] = Ontologia zasad absolutnych

[Fenomeny obiektywne]

X Podstawy świata. Charakter elementów absolutnych. Dowody ich niezgrzeszności i przedmiotowości. Struktury absolutne (1, 2, 3 wym.). Zasady i prazasady (3). Ordo et natura (równe, żywe), ta Zbieżność wszystkich elementów w 0 = 1. Dusze świata. Dwa atrybuty. Deus absconditus i deus revelatus. Chwiejna równowaga duszy świata (kolor szary). Wahania są jej zmianami między 0 i 1.

XI. Tworzenie świata. Rozmaite jego etapy.

Ewolucja czy cofanie się (od 0 czy od 1)

Część i całość. Mikrokosm i makrokosm. Wszystko we wszystkim

XII. Co to jest absolut i jego zmiany (konkret i abstrakt) [illegible] [illegible]

~~Meta~~ Droga do metafizyki geometrycznej

Humanizm, kiery. w metafizyce

Podstawowy koncepcja świata. Pogląd działania i łącz i rozd.
Monodualizm — jednostronność itd. Monizm jedn. i dwuit.
Kołowy i spiralny charakter bytu. Eschatologia i Merologia (2 dyscypliny)
Logika dialekt. i me-dial.: walka i współdziałanie (przyjaźń) współzawodn. (nie-przyjaźń)
Geometrja zależności i styczności (niczego). RWN [równoległość i raz nie podległość
Normy (etyczne, estet. i porm.) a byt, czy absolut.
Wartości. Jakościowy pogląd na świat → początek i końcowy pogląd
Początek
Droga do metafizyki — Ideoskop(ija) (archeo-skopia)
racjonalność i lęści

Wielostronność, wszechstronność, bezstronność. Monizm ... a dy...

Synteza ..., synteza ..., synteza ... i jedności

Jakościowy pogląd na świat	~~Granica i nieograniczoność~~ Postęp absolutu
Jednostronność i wszechstronność	Koncern elem. dyn.-żyw.-
~~Kołowy~~ i Rygoryzm i brak rzetelności (żywe) (subjekt.) (martwota)	sublim. popędowo-nienasycony
Kołowy i spir. charakter bytu	Nunquam nimis. Granica i niesk.

~~Geometryj. zależności i niepodległości~~

Dwa atrybuty: natura i wartość

wartości
Normy a byt czy absolut. Porządek. Trójjednia wartości.
Etyka zrozumian. Megalo... na absolucie (mierności)
Naturalna etyka w monizm jednostr. (do i w naturze jest dus...)

Powołanie człowieka
Zharmoniz. 2 atrybuty

por 2 str. 2ły 28

Matematyka a humanizm
(jakości a metaf.)

II Logika matematyczna a logika dialektyczna

1. Trzy okresy logiki mat. jakościowej: 1) pitag-plat. 2) recepcji (Mikołaj z Kuzy) 3) Leibniz i Descartes - Mathesis universalis 4) początek XIX w. (Baader, Novalis). 5 obecny okres: a) alg. b) geom. logika matem.

Geom. jakościowy geometryczny

III Logika strukturalna, architektoniczna

IV Matematyka Cwa[illegible]. Logika mat. a dialektyczna. Platona skrypt filozofji (o prawdzie) Dobre

Metaf. ont-ezn Ontol. i metafizyka absoluta

Met ontolog.

Kategorjologja. Zasady zach. formy (analogja)

Historja Kategorjologji od Platona. Dialektyka a log. klasyczna.

Metoda metafizyki. Mathesis universalis. Zarzuty

przeciwko tej metodzie logiczne. Bergson (Logika, matematyczna alg, geom

u Matematyka jako metoda. Matem. jakości. tej wiwie. Alg. - geometrja.

(Gama) Wnętrzne jakościowe, Kategorji logiczne, ontologiczne. Diagramat nie

Struktury: (dualne, krzyżowa, które mogą być nasycone, [illegible] projekcyjna, podstawowa absorpcja (ant. dual)

RWW

niesprzeczny
0=1; [zachowawcze, (uderzające) odtrącające.
rozwijające } ~~[illegible]~~ faszczające
(Pojęcie dialektyki) ozrastające

1) Logika ruchu, zmienności, genezy / — wdrożenia, zatarcia
łączenia i rozdzielania (łączenie) / podział przez
działający bunajazy —

2) // Łączenie się przeciwieństw (negacji) — antyteza

~~3) Logika~~ p $(a + b)'$
log. (ważny) pozycji P. dopełnień / pomocy $ab \quad a'b'$
2^b 2^a Logika
0 1) nieskończoność,
genezy
Dopasowanie

3) Logika sprzeczności 2) łączenie przeciwieństw
~~3) [illegible]~~ ∞.

Heraklit. Platon. Kategorie platońskie. Logika dialektyczna. Pojęcie dialektyki. ~~Logika dialektyczna jako wyraz ontologji~~. Logika dialektyczna a logika klasyczna (nie pełna, (wąskie / szerokie) bez syntez, (skończona) (nieskończona) sztywna, (abstrakcyjna) ~~logika elem~~ — log. ~~całości~~ dynamiczna). Zasada sprzeczności (nie żyzna) ‖ logika pojęcia genetyczna Logika
Metodą ~~onto~~ metafizyki ontologicznej
Logika matem. a (log.) dialektyczna. Log. mat. jako dialekt.
Z kateg. logiki i zontologizowanie (matyce, formie, sposobów, przyjęcia) (Kat. log. „Kat. ontol)
‖ Z geometr. logiki. Organon. Hist. mat. jakości
(Geometrja jakościowa)

nie-pełne
d. — pełni
JK — ∞
pos — głębi

Kategorjalny ont.-metaf.
~~ontol.-metaf.~~ Świat (metaf. ont.)
logika
algebra
geometrja

4 przyczyny. 4 przyczyny ostateczne

rozum dusza wola uczucie

1 = O [illegible] (czynność łączenia, sprawka = wytwór czynności jak skakanie – skok). Czy 1 = łączenie + rozłączanie i czy ∞ czynność łżenie to i niejako łączenie rozdzielonych lecz rozdzielanie (nawzajem) złączonych?

Rozdział – grecki; połączenie – odkupienie

Wszystkie absoluty (poza ostatnim) są względne, bo wymagają dopełnienia (1 – 0); w ostatnim też jest element względności widoczny w tem, że wychodzi on z siebie tworząc świat.

Duch jest – to materja identyczna z formą, to forma która jest poza sobą nie szuka materji, którą by porządkowała. To porządkowanie od którego jest niezależny porządek stworzony.

Heraklit – ~~filozof ruchu~~; przeciwieństwa; zawarcie się ich w sobie; Konieczność przeciwieństw dla świadom. i bytu (~~Korelacja~~ współzależność i wzajemność). Walka (2 przyrody) – ruch, zmienność.

– Łączenie i rozłączanie w fil. greckiej i pojęcie tego z jednością i wielością. ~~Rp~~

Platon, jedność i wielość, granica i nieogr., – Monady[?], [illegible]

Świat logiki / dialektyki (i niesprzeczność?) ~~do~~ Logika dial. a log. klasyczna (do tego [illegible] dialektyka)

Historia logiki dialektycznej.

Gonić: szukać prawdziwej logiki?

Logika matematyczna a dialektyczna

Skeleton[?] logiki i zontologizowanie (4 przyczyny)

Niszczy: (łączy) całość, konkretność, indywidualność (różnorodność), ciągłość i ruch (przenikanie się)

Bergson. Błędy zasadnicze: 1) matematyka jest tylko nauką o liczbie i mierze, ilości i wielkości, a cała opiera się o przestrzeń, która rozdziela (wyodrębnia), i unieruchamia, abstrahuje.

2) logika jest pokrewna matematyce (ilościowej), poza tem ~~wije~~ [illegible] a opiera się o przestrzeń wyodrębnia (p. wyżej) rozdziela (nie ujmuje całości) i unieruchamia ruch i daje (tylko) abstrakcje. Niezrozumienie logiki dial.

To może być postęp, ale nie prawdziwe

~~Noba~~ Prawda w intuicji. 3 błędy Bergsona i zarzuty,
błąd w intuicji, Dialektyka
Podnosi on instynkt na poziom intuicji — zgoda,
lecz tylko poznać można przez [illegible], natomiast nie poznamy jakości. —
— Różnice i całki metaf.

1/ Kant ~~[illegible]~~ i pozytyw. — stosunek do metaf. ontologicznej
~~[illegible]~~ Tylko w którejś fenomenalistycznej [illegible]?
Odpowiedź Bergsona.
Czy metaf absolutu ~~oparta~~ o mat. jest możliwa — Kant mówi: nie. —

Zarówno Kant jak i Bergson twierdzą, że matematyka nigdy nie sięgnie poza świat fenomenalny, zmysłowy —

Kant i pozytywiści w stosunku do ontologicznej metaf. (nie absolutu, lecz [illegible])
Fenomenalizm. W stosunku do dziedziny pozazmysłowej — droga też niemożliwa.
Bergson nowej ~~immanentnej~~ metaf. opartej o logikę i matem. ~~[illegible]~~ — nie uznaje
Bergson — Krytyka psychologii [illegible] matem.

Geometrja Kategorjalna.

1. Kategorje geometryczne, ich zualgebraizowanie, zlogizowanie i zontologizowanie (~~[illegible]~~ materja, forma, subst. cechy, związek (~~stosunek~~) — proste subst, złożone subst, cechy i stosunki.)

2. Punkty i kierunki a sensy.

3. Sformułowanie metody: a) Jeśli świat jest zbudow. anal. to wyjść z jakiejkolwiek jego dziedziny — i w ten sposób poznanej struktury, styl i strój zobaczymy. Dlaczego z geometrji? 1) trzeba wyjść z dziedziny poznanej teor. — z mat. 2) z oglądowej [illegible] z geometrji

b) jeśli świat — otóż taki jest, a dowodem geometrja logiczna.

4. Światopogląd ilościowy a jakościowy. ~~[illegible]~~ Pierwot. do jakości. (odwrócić do Bergsona)

~~[illegible]~~ jednorodna, abstrakcyjna, rozorzeka, [illegible],
p. ogólne — nie ujmuje całości — br — [illegible] (nie ciągł.)

Rzeczywistość:
~~[illegible]~~ rozwoli abstr. ogólne (jednorodne)
ruchoma, ciągła, konkretna, indywidualna
(całościowa)

Sferyczność bezpośr. poznanie (rozdzielność i abstrakcyjność)

Przestrzeń i logika: rozdzielają i ujednostajniają — i w ten sposób zabijają: ciągłość (a więc i ruch), konkretność (i całość) oraz indywidualność.

Matematyka — nauka o ilości. [Pogląd: świat liczb i figur]

Przestrzeń uzasadnia liczbę przez to że daje elementy rozdzielne i jednorodne, czyli ogólne, a więc niszczy

a więc musi niszczyć indywidualność

a) ciągłość a więc i ruch

b) całość (konkret). Lecz matematyka wymaga i ciągł. (Racj[onalny])

Tak samo logika. Lecz logika nie tylko rozdziela, lecz i łączy; nie tylko uogólnia, lecz i konkretyzuje i indywidualizuje. Przy tem tworzy całości specjalnie spójne i splecione nawet z biegunów.

Więcej 4ech harmonizacje 2ch syntezy (Ambiwalencja)

4 rodzaje (— 2 właściwe i 2 niewłaściwe, Mieszane — [illegible]

Eschatologia. Wszystko i nic. Pokrewieństwo z prototypy (negacja). Coincidentia oppositorum.

Ekspresja — [illegible] (i [illegible]) Więcej (inaczej) Logika pełna i [illegible] wszystko i osobliwy

[illegible], myślbry — porządny

Sprzeczny: ruch, kąty. Sprzeczny na Eschatologię — potoczne

Naukowe Elektryka [illegible] Chemja, płciowość (charakter), barwy, Coincid. oppos. Wszystko i nic

A [illegible]. Odnowa, [illegible] (por. Wstęp 8–10 str.)

A Kolistość bytu. Spiralność.

B Monizm jednostronny. Jedność — wieczność (bezkształtu)

Sferyczność nie prostota

A

Einstein — Brak prostoliniowości

Kolistość bytu. Początek i Koniec. ~~Absoluty~~. Wieczny powrót
Uzasadnić — nie prostota)
rzeczy opisała. Szereg pierw., gama muz. Życie i śmierć

B. Monizm. Jednostronność. Bezstronność — tolerancja ∞

~~Uczucia — bezstronność~~ Legendy Konkr.-abstr. Czysta linja

Konkret — Abstrakcja

4 rodzaje 2 wł., 2 nie-wł. (2 syntezy) — 4ª harmon

Dwojaki potwierdzenia na mozołny i eschatologiczny

naukowe: ruch, byt, pierw. fale barwy, chemia

[Natura eschatologiczna: wszystko i nic. Podz. i różn. 3 synt. chem.
Struktura 4 stron realna (i pośrednia logiczna, graficzna i muzyczna
Bezpośrednie naukowe z tej struktury możliwe

$\frac{2,1,2}{3} = \frac{4}{3}$

2/3 3/4 Czysta linja

1 3/2 7/4 6/5

$\frac{2\ 3/2}{5/2}$

bezcelowość

Korelaty

ołowiane

1 1/3 3/2 2
1 1/4

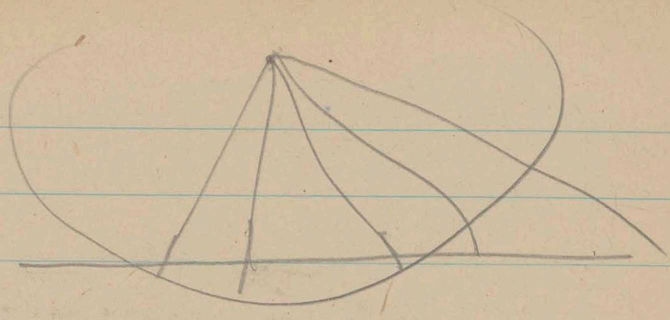
a+b ——— a ——— b ——— ab

$\frac{7/2}{2} = 7/4$

1 9/8 5/4 4/3 3/2 5/3 15/8 2

~~7/3 — 2~~ ~~4/6~~ 2

V

(Kolistość i ~~spiralność~~ wszelkich procesów. Nieprostolinijność struktury podstawowej.
Krzywizna świata Einsteina. Spirala)

VI (d.c.). ~~Przyrost~~ Życie i śmierć. Wszechstronność życia w ogóle (zarodka, urodzenia). Śmierć jako początek i koniec, wszystko (obrazy całego życia) i nic. Przejście przez śmierć jako początek nowej fazy, nowego życia. Przejście przez eschatologię jako zaczątek odrodzenia.

~~Ana~~ Dowody analogicznej budowy poszcz. dziedzin (chem., gama).

Związek budowy analog. z linią spiralną.

VII Monizm i dualizm. Nieprawdopodobieństwo teorii

— jednostronnie monistycznej. Niepr. teorii dualistycznej radykalnie.

Błędność tego poglądu: co nie a, to a' (fałsz, ból). Pośrednie elem.

być prawdą: synteza środka i synt. neutralności. Wszechstr. i bezstronność.
Monizm jednostr. — a ograniczenie, zaślepienie, brak tolerancji, fanatyzm

Po za korelacją biegunową mamy jeszcze korelację dualną. Struktura

~~[illegible]~~ dualna 4-5 — razem struktura 10-kowa. W niej podstruktura

4-owa: el. podstawowy, dualny, biegunowy i negatywny. ~~[illegible]~~

Istota dualności: dualność konkretu i abstraktu oraz całości i wspólności.

Historia dualności w logice, geometrii i akustyce. Elementy dualne

w akustyce, działania (syntezy) dualne. Podwójna (dualna) harmonia.

Logika akustyczna. Elementy dualne w nauce o barwach Helmholtza.

El. dualne i działania dualne. El. i działania dualne w biologii.

Struktura prokreacyjna. Materia i forma w 2 postaciach: [illegible]

VIII. Obraz podstawowy świata. Substraty (materje) – linje poziome. Formy – linje pionowe. El. łączące subst. z formą – linje skośne.

Punkty węzł. ośrodek poz., pionowych i ukośnych (materja – formy). Subst. proste, subst. złożone, cechy proste, cechy złożone (stosunki, związki). 26 elementów jako redukcja 32 (16+16). 16 el. alg. logiki.

Stosunek <. między el. różnorodnymi. Zmiana obrazu.

$a < b = (a = ab) = (b = a+b)$ i

$a < a' = (a = aa') = (a' = a+a')$ < równy stabilny

Ta ostatnia formuła wprowadza nas w dziedzinę dialektyki właściwej, dialektyki walki, dialektyki przewagi, panowania i podległości (poddaństwa). Posiada ~~ono~~ po ten stosunek < ~~tutaj~~ poza równemi znaczenie humanistyczne, społeczne, ~~ale~~ narodowościowe itd. Geometrja, ~~stosunki przewagi~~

$a < a = (a+a = a)$ jest to def. elem. dominującego, panującego.

Przykłady tej logiki, geom. i ontologji przewagi w teorji ~~Mendla~~ Fenotyp i genotyp (i prawo M.)

Przykłady w Freudyzmie. Podświadome (życie), przezwyciężanie, zniesienie, usunięcie, stłumienie, przezwyciężenie, rozłożenie, ukrycie. Tollere et conservare. Ontologja głębi. Paralogika.

Syntezy w harmonji i walce (antagonizmie). Piękno (estetyka harmonji i walki. Logika a estetyka

~~VI~~ IX B. Metafizyka (Ontologja) (absolutu (∞-1) (absolutne)

~~Zasady skończone (kategorje) i zasady nieskończone.~~

~~**Kant.** Idee mają znaczenie tylko regulatywne, gdyż nie mogą gdyż są nie [illegible] odnosić się na [illegible] (w Kanta [illegible]).~~ Element absolutne ~~metafizyczne~~ to najwyższe syntezy, jedności. Nie wszystkie elementy są równoważne, są takie z których wynikają inne, są to właśnie el. syntetyczne. Podwójna synteza. Elementy absolutne regjonalne charakt. alg. i geom. i [illegible] - ont. el. absol. Jak gdyby od el. abs. regj. to el. absolutnych światowych, absol. we właściwem znaczeniu, absolutnych metafizycznych. Przez zasadę zachowania formy (~~[illegible] do części i całości~~). Przypadł ten sam obraz dla logiki treści i dla logiki zakresu, a także dla logiki zarówno treści jak i zakresu. ~~Wyjście z logiki geometrycznej ~~i ontologicznej do dziedziny ostatecznych, światowych~~ całości.~~ Trzeba zbadać najsamprzód kategorjalnie jedną dziedzinę mian. geometryczną a następnie po przez dziedz. alg. logiczną i patol. przenieść znalezioną strukturę do dziedziny metafizycznej.

Od elementów ~~skończonych~~ (bezgranicznych) geom. przechodzimy do wyższych, będących ich syntezami - będą to ich potęgi (potęgi met.): 3 rzeczy i 3 jedności. Ale

x) Trzy znaczenia terminu „kategorja":

1) najobszerniejsze = zasada wogóle
2) zasada światowa
3) " " formalna (nie substanc.)

→

Kant. Idee mają znaczenie tylko regulatywne, gdyż nie mogą oprzeć się na doświadczeniu, dotyczą bowiem przedmiotów nie-zmysłowych. A do przedmiotów nie-zmysłowych nauka w prawdziwem nie ma dostępu, gdyż jej przedmiotowość zapewnia dopiero element zmysłowy. Matematyka według K. nie ma dostępu do metaf. i etyki. Nie rozumie pierwotnej natury przestrzeni, a więc i jej roli ontologicznej (uniwersalnej): przestrzeń jako forma [illegible] (wszelkiego świata (a nie tylko fizycznego).

geom (czysta matem)

A więc z przestrzeni zmysłowej możemy a priori przejść nie tylko do przestrzeni fizycznej (fizyka matem), lecz i metafizycznej (metaf. matem) [dowód: log - geom]

Wychodzimy tedy z geometrii log — .. log, ontol i przechodzimy do geometrii metaf, geom. ontol. całości; Budujemy fundamenty i szczyty geometryczne,

← Stosunek u Kanta idej do kategoryj. Konst. i regulat.

Może idee są tylko metod., uniwersalnemi tendencjami, bez przedmiotu, może nawet sprzeczne z sobą (sprzeczność?)

przeciwstawność biegunowa nie zniknęła jeszcze; mamy bowiem 2 zera biegunowe i przeto też 2 jedności biegunowe. Otóż i ta biegunowość znika w 3-im zerze i w 3-iej jedności, które określamy się w ten sposób wyższemi jeszcze tytułami, prapotęgami.

~~Charakterowa~~ Poza tem mamy jeszcze słońce oraz i punkt w ∞-i na tych osiach. Tak że wszystkiem mamy na gł. 10 el. absolutnych (potęg) w tem 2 prapotęgi. Elementy w ∞-i. Co to jest ∞ jednostronna (jest to wiele oczywiste)

Ich charakter ontol.-metaf.: jedność substratów (środzina) i jedność form kształtujących oraz dwie półjedności sił łączących.

Ich dualności. Prapotęgi jako materja–forma–łączność.

Obie prapotęgi zlewają się w jedno i widzimy 0 = 1.

Widzimy nie tylko zera, lecz i 1 najwyższą przenikniętą z nieskończoności do środka.

Jak rozumieć tę koincydencję 0 i 1: 1) potencjalność i aktualność (rozwinięcie) — przyjęte i koło (nieskończone) w ∞-i — wielk światła punktowe (∞e) i rozlanie się go po ∞-ej przestrzeni 2) pokrewieństwo i wszystko i nic — gdy zbliżamy się do pełni — zbliżamy się do próżni 3) linja prosta jest zespołem (0) ilości punktów, lecz je wszystkie w sobie obejmuje (1), 4) nieskończoność prostej w ∞-i

Ta koincydencja 0 i 1, głosi że to co jest we wszystkiem jest i poza wszystkiem, wszystko obejmuje. To jest definicja Boga: Deus est circ. infinitus, cuius centrum est ubique, circumf. vero nusquam //

X Bóg jest imm. i transc. Co znaczy pierwszość (jakościowa) [illegible] znaczy to nie [illegible] [illegible] bez [illegible] jakościowe, znaczy to zasada, potęga, valde aliud, [illegible] element pozaczasowy.

Stworzenie świata Kategorjalne, Fenomen obiektywny

3 prapotęgi, Pozytywna, Środek i Koniec. Metaf. zaczęcie prapotęgi 0 i 1 (Absolut ostateczny) Wartość i byt. Wartość = [illegible] = porządek. Te prapotęgi u Platona, Spinozy, Boscota (Schellinga. 4 praprzyczyny jako przyczyny absolutu.

Absolut a względność, Pierwsze rozdwojenie, [illegible] [illegible]

Archeoskop

$a < a' \; (aa' = a)$

$a' + a = a'$

[przy tej Kawie zatyczne
byłby. na Końcu Kartki]

Najsamprzód: zasady czysto-geometryczne

Później: przejście do metafizycznych, całości świata

Akcesorium ciągłości

0 – a wnętrzny, 1 – i nie wnętrzny

3 pra-potęgi. Dwie abstr. i 1 syntetyczna.

Istota Boga. Duchowość w niej zawarta. Wyłączność a absolut

Metafizyka a religja. Rozum a intuicja

(Archeoskop

Moralne ówskrzeszenie. Rozdzielenie zjednoczenia

I. Dwa pojęcia metafizyki: metafizyka ontologiczna czyli ontologia i metafizyka absolutu.

A. Metafizyka (ontologja) świata ~~ontologiczna~~ {skończoności}

Pojęcie ontologji u Arystotelesa: nauka o bycie wogóle t.z. o tem co jest wspólne wszystkim dziedzinom, a więc pojęcie nauki uniwersalnej. Jej elementy to kategorje, czyli właśnie elementy, przechodzące przez wszystkie dziedziny i w każdej z nich wyrażające się na swój sposób. Stąd najbliższy związek ontologji z kategorjologją. Nam chodzi tu nietyle o podanie samego systemu kategoryj, ile podanie ich w pewnych całościach, które tworzą, a więc o podanie struktur kategorjalnych. Taka ontologja będzie to ont. strukturalna architektonicznej.

Założenie ontol. w pojęciu Aryst.: świat jest całością, systemem, zjednoczonym przez kategorje wspólne wszystkim dziedzinom. Pojmuje te dziedziny przechodzące linje transkategorjalne, tj. elementy, powstałe przez powiązanie tych samych kategoryj z różnemi dziedzinami (substratami). Takie elementy, to el. transkategorjalne inaczej analogiczne. Ontologja zakłada więc analogiczną budowę rzeczywistości (zasada zachowania formy).

Pojęcie analogji. Pojęcie analogji pierwotne: ~~Jedność~~ Tożsamość kategorjalna, różność substratowa. Schemat geometryczny. Analogja fizyczna i jakościowa. Dwie zasady analogji w fizyce: 1) poziomy 2) równania Maxwella

K 51

Ujęcie jedności wśród wielości zjawisk – charakteryzuje najdawniejszy myślenie, Mana australijczyków (Orenda). Najdawniejsze odkrycie struktury kategorialnej: struktury biegunowej, jej podstawowe przedstawienie.

Uniwersalizm najdawniejszej filozofii chińskiej.

10 przeciwieństw pytagorejczyków. W istocie rzeczy mamy tu jedno podstawowe pojęcie: np. jedność – wielość w jej najróżniejszych zastosowaniach pojęciowych. Synteza tych przeciwieństw np. jedność w (harmonia)

II wielości, tożsamość w różności (analogia)

II Mamy tu początki dialektyki metafizycznej nauki o syntezie przeciwieństw i o skomplikowanej, konkretnej ~~naturze~~ systemie ruchomej natury bytu. ~~Dalszy ciąg~~ Heraklit. Konieczność przeciwieństw dla świadomości, życia, nawet bytu. Zawierają się w sobie przeciwieństwa i życie w śmierci, śmierć w życiu. Walka przeciwieństw jest – spór ojcem wszystkiego – jako źródło ruchu, zmiany i stawania się (tkanina cięciwa i ruch strzały), a nawet harmonii (struny liry). Zarysowują się tu dwa rodzaje syntez przeciwieństw: synteza bez walki, synteza współpracy i współdziałania, synteza dopełnień (Pitagorejczycy) i synteza w walce, w sporze, w przeciwdziałaniu (Heraklit). Tak czy inaczej przeciwieństwa się łączą. Jest w związku z syntezą przeciwieństw wyłaniają nowe uniwersalne kategorie, kategorie czynności działania i łączenia

i odrębnego: rozdzielenia. Łączenie daje wytwór: jedność, rozłączanie

: mnogość. I to było powszechne mniemanie filozofów do Sokratesa, że

wszystko w rzeczywistości polega na łącz. i rozł. się elementów

Platon, też widzi w świecie łączenie się przeciwieństw. Podobnie

z Zeleta. Ale te łączenie się i rozłączanie widzi on nie tylko w

świecie realnym. Odkrył on bowiem świat inny i wyższy, świat idej

i w założeniu wyraził, że w świecie tym istnieją te same

stosunki, te same działania, te same ~~wyt.~~ (kategoryalne) wytwory

(przeciwieństwa idej, ich łączenie, działania łączenia się razem i rozdziału)

co i w świecie realnym, tylko w czystszej, doskonalszej postaci. Odkrył

on świat idealny i zrozumiał że jest on wzorcem i modelem świata

z [illegible] dla

realnego. Jest to największe, najdonioślejsze odkrycie filozoficzne i kultury

Istotnie tego pod. łączenia się tu prawo z zasady realnej formy. jej 2

Europy, a wszystkie rzeczy będące odbiciem świata, wytwór tych wzorów

1 styl świata, tworzą razem świat idej. Naukę o tym świecie nazwał

on dialektyką (jest to logika dialektyczna). ~~Jest ona dla Platona metodą~~ {metafizyki}

Pochodzenie terminu. Dialektyka logiczna — i dialektyka ~~realna~~ bytowa.

Cechy dialektyki. Istnienie przeciwieństw i ich łączenie się syntezą,

działanie łączenia i podziału, wprowadzające ruch, zmianę i życie do świata

idej.

Logika dialektyczna Platona i logika Arystotelesa. Arystoteles

przeczył łączeniu się przeciwieństw, jako niezgodnego z prawem

wyłączonej sprzeczności. Pogląd nadziny. Przeciwieństwa to nie

sprzeczność. ~~Nie twierdzi tego Hegel, dialektyka~~ Można zrozumieć

wyłączanie się sprzeczności, a powracanie — łączenie się sprzeczności.

Dwa pojęcia logiki — logika oficjalna panująca — Arystotelesa i logika dialektyczna Platona

Jeżeli badanie świata logiki prawdziwie zbliży nas [illegible] do poznania struktur świata, jego realności, bytu i rytmu — to jaką logikę jest zasięgać — Platona, czy Arystotelesa.

Aby mieć tu odpowiedniego [illegible] musimy zwrócić się do logiki doskonalszej od Platońskiej i Arystot., do logiki nowszej, zobaczyć czy i [illegible], czy w niej zetknięcie, czy nie zetknięcie el. dialektyczne.

(Bo to jest logika matematyczna, jej rozwój. O jakiej tu matematyki chodzi. [Matematyka liczb i jakości.] Przy ~~logice~~ arystotelicznej jakościowej (potęgi)

~~[illegible]~~ Liczby ~~[illegible]~~ Platona. Jedynka i jedność, trójka i trójca

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ Oceny liczbowe i przybliż. — symbol jakości

Matematyka jakościowa a romantyzm. Novalis i Mickiewicz

Arytmetyka jakościowa się nie rozwinęła. Natomiast algebra jakości — w powszechnym [illegible] — algebra pojęć, algebra logiki — logika matematyczna. Na czym polega. Tylko zasady. 0 i 1. Okazuje się dialektyczny ($a+a'=1$, $aa'=0$, $0<1$), ~~[illegible]~~ choć rzeczywiście nie zawiera w sobie sprzeczności. Tę doskonalszą logikę, wyższą, matematyczną [illegible] w podstawy naszym bierze ostatnio [illegible], przyjmując wiedząc, że jest ona bliżej spokrewniona z logiką typu Platona niż logiką

Arystotelesa..

~~Jest to~~ Nie było to zrywanie [illegible]: Przeciwnie logicy matematyczni odkrywają że to logikę [illegible], którą znali — albo i nie znali — jako logikę ścisłą i z ~~[illegible]~~ z błędnej interpretacji czy też ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ zbyt [illegible] przez logików [illegible] Kategorji — [illegible] o błędności [illegible] wszelkiej wogóle logiki [illegible]. Jest [illegible] jest to przykład błędu.

Taka jest [illegible] tej [illegible] przez matematyków logiki [illegible] do Arystotel. ~~[illegible]~~ logika i życie — [illegible] zarzut,

Ryzyg[illegible] sztywność, martwota, nie[illegible] (brak [illegible]) = [illegible].

Z drugiej strony — logika życia, ~~[illegible]~~, logika [illegible] i [illegible], logika szeroka i pełna — logika pełni (całości), głębi szerokiej (obejmująca śmiało, lecz ułożone) nieskończoności.

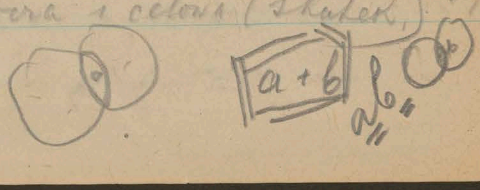
III. Matematyka [illegible] jako metoda [illegible]

Matematyczna [illegible] — algebra logiki — musi zatem [illegible] przejść przeciwko [illegible]: Kategoryalizacja i ontologizacja.

Algebra logiki. Działania, stosunki; $a+b$, ab, $a+a'=1$, $a \cdot a'=0$.

Kategoryalizacja logiczna. Rodzaj, różn. gatunkowa, gatunek.

Kategorie ontologiczne: materja, forma, całość. 4 przyczyny materjalna, formalna, sprawcza i celowa (skutek).

(alg. logiki)
Geometryzacja logiki. Stosunek logiki do przestrzenności.
Dowody pokrewieństwa. Stosunek algebry do geometrji. Descartes.
układ współrzędnych
geometrja analityczna. ~~Anag~~ Algebra jakości otrzymuje
geometrję jakości.
Geometrja jakości, jej istota i postać, jako geom położenia
Dwojako
(g. rzutowej). Dwa działania geometrji rzutowej; ich
przyporządkowanie działaniom dod. i mnoż. logicznego.
Odwzorowanie przestrzenne algebry logiki, przy pomocy układu
współrzędnych logiczno-geometrycznego. Odczytanie praw logiki.

IV. Skategorjalizowanie geometrji. Kategorje
(w algebrze 16)
geometryczne. Ich liczba (~~16~~-26), ~~to znaczy ta~~
najwyższa liczba wśród ∞ elementów mnogości geometrji jakości;
~~Linie powinny jako należące~~ Kategorje geom., a logiczne
Punkty i Kierunki a Sensy logiczne
i ontologiczne. ~~Linie pozorne – jako substancje~~, pionowe –
pomiędzy punktami
jako formy, płaskie jako czynniki sprawcze, łączące, (czynności) stosunki
Punkty – jako substancje proste i substancje złożone, 3 przyczyny
w działaniu postaci. Geometrja ~~fil~~ ~~(algebraiczna)~~ filozoficzna
Metoda Spinozy
jako jakościowa, kategorjalna, logiczna, ontologiczna.
Ontologja geometryczna – scientia mirabilis (Descartes, Leibniz)
Dla czego geometrja może być metodą ontologji. Wyjść z której ...
tym celu można wytłoczyć z każdej nauki ~~ffem~~, o ile by

Harm. i Odpow. świata zmysł. i ducha

posiadałaby ona wysoki stopień teoretyczny, umożliwiający jej jasne i składne ujęcie (biologja, socjologja i t. p.)
Ale taką nauką jest teraz tylko matematyka. A więc wyjść musimy z matematyki (jednoznacznej), przytem z takiej, któraby się stosowała kategorjalnie świata zewnętrznego, a więc z geometrji.
Osiągnięcie jednak rezultatów ontologicznych zakłada istnienie zachowania formy (analogji) w bytu. Otóż właśnie głównym logicznym jest problem przypuszczenia tego zachowania formy między dwiema biegunowo różnemi. ~~Mat~~

V Math. univ. — jej historja (Platon, Descartes, Leibnitz, H. Wroński)
Przesłanki logiczne (Comte i Avenarius)
Kant i Bergson (ich poglądy na metaf.

Kant nie był przeciwnikiem wszelkiej metafizyki. Przeciwnie sam tworzył nową metafizykę, opartą o kategorjologję, a więc uniwersalną ontologję, poznanie tylko świata, a nie absolutu, przytem świata fenomenalnego. Mimo wszystko była to metafizyka, chociaż pod każdym względem immanentna. Był natomiast wyraźnym przeciwnikiem metafizyki transcendentnej (pozadoświadczalnej) jako nauki. Otóż dlatego, że w niej chodzi o istności pozadoświadczalne, pozazmysłowe, a te są niepoznawalne. Matematyka przeciwnie — wzór najdoskonalszy nauk — może do nich przystępu, gdyż jest oparta o zmysłowość. Geometrja ~~jest~~ opiera się o przestrzeń, przestrzeń zaś jest formą świata zmysłowego zewnętrznego, materjalnego,

Jakież e [illegible] pogląd na świat — 54 — Czyste linje

Poważna droga do prawdy

a więc ołca świata ~~materjalnym~~, przyrzystoscian[illegible]. Błąd Kanta w tem, że nie widział podobieństwa między przestrzenią zmysłową, rozciągłą, a przestrzenią myślną i stąd sposób rozumowania ~~[illegible]~~ od mat. do metaf. U nas metafizyka występuje jako równouprawniony człon owej trójcy Kantowej matemat. czysta, nauk przyrod., metafizyka – przytem jako metafizyka matematyczna niczem gorsza od przyrodni (fizyki) matematycznej.

Podobnie jak Kant równą i Bergson ~~nie uważa~~ metafizykę, odmawia (Matem. dla B. jest nauką o ilości, a metaf. jako nauka o jakości rzeczy jest samą jakością) ~~metafizyce~~ metafizyce możliwości ~~[illegible]~~ charakteru matemat. Matematyka — Pozatem a specjalnie geometrja, ~~która bez~~ nauka o ~~[illegible]~~ przestrzeni (a przestrzeń leży u podstawy analizy) wypacza rzeczywistość, przez to, że ją ujednostajnia i kawałkuje, a nie postrzega indywidualności ciągłości, spójności i konkretności. Jest to niesłuszne już w stosunku do przestrzeni zwykłej, ciągłej (~~tam~~ gdzie i tam w punktach jednorodnych są linje, a linje proste tylko punkty), konkretnej w stosunku do przestrzeni jakościowej, gdzie punkty ~~[illegible]~~ są wyróżnione, są różnorodne (nie jednorodne) jakościowo. ~~[illegible]~~ Błąd Bergsona — nie ~~[illegible]~~ uwzględnienie matematyki jakości; o niej jednak ~~jako~~ ~~[illegible]~~ Bergson mówi jako o przyrzeczy matematyce różniczkowej i całek jakościowych ona to mogłaby być organonem metafizyki. Lecz taką całką jakościową jest 1, a [illegible] [illegible] jest 0,

[illegible] z [illegible] ~~[illegible]~~ wiedzy B. ma charakter antymetafizyczny. Ona też pomija rzeczy indywidualności, spójności (zachodzenia na siebie), splecenia / łączności i całości (konkretności). Tutaj znów nie bierze B. pod uwagę istnienia

B.)

logiki dialektycznej. Cała krytyka (matematyki, jako opartej o logikę i ~~matematykę~~, nie trafia w ~~nią~~ jakościową matematykę z logiką[2] matemat.[1] dialektyczną.

Przechodzimy do rozpatrzenia rozłożonych w ~~logice~~ geom. (ostatecznych) struktur naczelnych. Przede wszystkim o strukturze podstawowej, str. rozwiniętej. Mamy tu 4 elementy (a, 0 = aa', a', 1 = a+a') na 5^tym (podkładzie) 0^tym. Te 4 elementy to dwie pary elementów wzajem sprzężonych, to 4 gatunki (nie 2) obrazy. Nie dychotomja, lecz tetrachotomja). 2 gatunki (zwykłe, właściwe) i 2 ostateczne (pseudowokalne). Te ostateczne to są syntezy a i a'. Dwie syntezy, nie jedną. A więc mamy strukturę nie dwójkową i nie trójkową, lecz 4 ową wzg. 5-ową [teza, antyteza, mezoteza, eschatoteza wzg. metateza i prototeza]. ~~Przykłady~~ Znaczenie mezotezy i eschatezy 0 = aa' — albo — ~~...~~[3], ~~...~~ obojętność[1], zaś natomiast[2] 1 = a+a' — i to, i to, lecz to = ani to, ani to, gdyż a+a' = (a')'+(a)' = ani a', ani a, wszystko i nic ~~...~~ 0. Przykłady ~~...~~: ambiwalencja, ambitendencja. ~~Przykłady na ...~~ ruch; na prawo, na lewo, wahadłowy i ~~na~~ prawo i na lewo jednocześnie, to mamy bezruch, spokój — neutralizacja biegunów; natomiast mezoteza to dwujednia biegunów, to dwustronność (od miejscowej), gdy eschateza — to bezstronność, ~~Przykłady dalsze~~ Brak stronniczości.

~~...~~ Coincidencja 0 — środek, 1 — granica, koniec, pierwszeństwo

~~Eschatologia jako brak, jak „bez" i „poza". Brak stosunków (to bez stosunków), brak odpowiedzi, brak charakteru. Przykład~~ Robota ~~przykładu charakterów.~~ ~~Kon~~ Konkrety abstrakty (czyste byty)

Stosunek 0 i 1 do przykładu. Uogólnienie równoważy rodzajowo — (niezmierzonie) co to znaczy; 1 jako gatunek najwyższy rodzajowo co to znaczy.
~~brak~~ bezbarwność (Robota)

Przykłady. Brak stosunków, brak odpowiedzi, brak charakteru.

Przykłady naukowe:

kąt, barwy, przemiany chemiczne.

2) ~~Coincidentia oppositorum~~ 3) ~~jedność~~ logiczna i niepełna i pełna — podwójna (nawet potrójna)

1) 4) Jakość — Przejrzystość naukowa (i pr...)

i 3 cel: przed, między i po zakończeniu 2 bieżącym

d. c. VIe Iacta przed!

1) zasada ...

2) Kartka sw. ... i ...

3) i ... jakości. przykład

4) Kristł. i spis. byt

5) Mnemon. skrajny — szkodliwy

Kompromis

Czy zawsze wszystkie 4? Może jedna z nich czy 2

powodów ... ... Przejrzystość naukowa

Nazwa ...

Parmenides

~~Die ∞ Kugel~~

De Bello

Fr. Schlegel: „Organismus aller Künste u. Wiss-en"

Hieroglyphensprache (równ. Schubert)

Novalis: „Enzyklopädistik" „das Buch" „Chiffernsprache"

Schelling: „Was wir Natur nennen ist ein Gedicht, das in geheimer wunderbarer Schrift verschlossen ist"

$0 = 1$

1) jedność jest jako supradeterminacja, nieokreślona, a więc $= 0$; zero jest potencją

2) ~~i~~ jakość bytu wobec tego = bytowi w ogóle; każdość = c [illegible]

3) okrąg np. koła jest z jednej strony substratem (0), z drugiej zaś całością szeregu punktów (1)

(„Co Bóg stworzył — Tęcz!
Z wieków i woli Boga!" („Wyzwolenie"))

Bóg nieobjawiony istnieje, gdzie w nim poza czasem i przestrzenią (w wieczności i ∞) istnieje wszystko, co się w świecie bez początku i końca mieści.

57

Wód zwierciadła, gór widziadła,
Ziemia, Niebo jeden kraj!
Rzeczywistość się pomału
W świat przemienia ideału,
W sen ze srebra i kryształu.
Daj mi teraz marzyć, daj!

[Krasiński. Przedświt]

$a + aa' =$

$a < a'$

$b < b'$

$1/6 \quad 1/3 \quad 1/2 \quad 1$

$a + b$

$a \; b$

$a + b$

$a < a'$

$aa' = a$

$a < a'$

$a + a' =$

2 4 6 8 10 12

3 6 9 12

1 2 3 4

ograniczenie badań do badacza pra-
miotów, które naglący odpowiednio ...
czasy pojemności [illegible], [illegible]. 58

Ścieśnienie badań

Wyobraźnia badacza z natury rzeczy dąży do tego, co zmniejsz...
zachwyca się wszystkim co daleko sięga i jest niezwykłe,
—. by nie odpowiadały, z którymi sam zbyt się oswoił

unikać tego zabiegu

11 tematy zaś badawczy wiedzieć odstępować pracom i
mówcom, kaznodziejom i politykom, by je mogli wtłoczyć
w piękną przybraną formę

263. str. 177

„Wydaje mi się, że jedynemi przedmiotami nauk abstrakc. czyli demonst. są wielkość i liczba i że wszelkie usiłowania rozciągnięcia do rozszerzenia tego doskonalszego rodzaju wiedzy poza te granice są czystą sofisterją i złudzeniem"

264. Wszystkie inne badania ludzkie dotyczą wyłącznie istnienia i faktów; te zaś oczywiście nie mogą być przedmiotem dowodzenia demonstratywnego. Wszelkie zaprzeczenie jakiegoś faktu nie może w sobie zawierać sprzeczności.

270. Jeśli przeglądamy tomy zasadami, przekonani o bibliotekach, jakież musimy wszędzie spustoszenie [illegible] traktat o teologji lub szkolnej metafizyce, zapytajmy:

„Czy zawiera jakieś rozumowanie abstr-e, dotyczące wielkości lub liczby? Nie.
Czy zawiera jakieś roz-e, oparte na doświadczeniu, dotyczące faktów i istnienia? Nie.
W rzuć w ogień zatem, albowiem nie może zawierać nic prócz sofisterji i złudzeń."

wytworzenie jedności i harmonii

formadujący czynnik naszego obrazu świata

spekulacje na cele artystyczne

„Jedno jest niezaprzeczalnem: człowiek potrzebuje dopełnienia rzeczy wytworzonego przez siebie samego światem idei, i że w takim utworze oświadczają się wspólnie najwyższe i najgłębsze f-cje ducha

„Im bardziej pozostanie ona teoretyczną, a co do treści wyobrażeń z naukami niesprzeczną, tem mniej zdoła przeszkodzić poznaniu

Powinna jedn. także czerpać ze źr. wiedzy,

Myślowy kraj poezji

Świat idei jako figuryczne zastępstwo jednej prawdy, za równie mający się dla poznania jak poznanie umysłowe

prawdy religijne ≠ rezultat rachunku lub wn-a itd.

symbol

[illegible]

~~AA IA EA OA~~

Logika matematyczna

1. Określenie f-i prawdziwościowej. ~~Przykład~~ Wartości f-i i zmiennych niez. Przykład. Konstytuenty f-yj
2. 16 funkcyj prawdziwościowych dwuelementowych. Ich rozwinięcie na konstytuenty. Ich podział: pr. z 4 pr., z 3, z 2, z 1, z 0
3. Obraz ich geometr. i geom. znacz. + (przedst. przez ćwiartkę).
4. Stos. wzaj. f., zawieranie się, równoważności i innych.
5. Wyjście naszej logicznej na zasadzie teorji f. prawdz.
   16 funkcyj jako sądy. Ich geometryczny obraz (8 sąd. De Morgana poszcz.)
6. Rachunek orzeczeń. Kwantyfikatory. Równoważność sądu $b < a$ i rozł. sąd: Wszelkie a jest $a'b$. Sąd szczegół.
7. Egzyst. teorja sądów. Wnioski z niej: 1) co do kwadratu rozcz. (tak alternacyj pr. A i E, kr. I i O) 2) odwrócenia ~~simplex~~ 3) z sylogizmów (tryb: p. i orz.), prawdz. ~~A i E.~~ szcz. wniosk. z pow. przesł.
8.
9. ~~Normalne formy rozwinięcia~~ $X = A + B + C + \ldots$; $ABC < A, B, C$

Normalne formy koniunkcyjne i dysj. Rozwinięcie według a, b, c. Przykład

1) $(B < A) + A$ 2) $A = B$, $B = C$. Jevonsa rozwinięcie ~~A = B~~ ~~$x'y + y'z + x + z'$~~

10) Dysj. $(a < b) + (b < c)$. 16 wniosków. Jevonsa rozwinięcie, poniżej podział

11) Równania $[ax + bx' = 0]$ ... $a'b$ ... względu $A = ABC + ABC'$

$b < a = a'b = 0$ ... $+ bx$ wobec $ab = 0$, $b < a$

$= [x = b + a'x$

$p + q' = 0$

$q < p$ $a + 0$ $a \cdot 1 = a$

12. Zdanie Venna

$(B < A + A)$

$A'B$, AB, AB'

$A'B + A = A'B + AB + AB'$ wniosek

$A'B + AB = B$

$A'B + AB' = (A = B)$

$AB + AB' = A$

$p'q$

$x'y + y'x = (x + y)(x' + y')$

$q < p' = qp = 0$.

$qp' = 0$

$a < b = ab' = 0$.

$a'b$

$a + b$ +

$a + b'$ —

$a' + b$ +

$a' + b'$ +

$a < b + b < c$

$ab' + bc'$

I Wszelkie wnioski

II Wnioski spec. wg. tła A.

$x_1 < x_1 + x_2 + x$ → x_1, → x_2, → x_3

$x_2 <$

$(x + y)(x' + y') < x + y$, $< x' + y'$

$x_1 + x_2$

$c = cA + cA'$

$cAB + cAB'$

wybiegają poza obręb logiki. Poza kierunkiem psychologicznym logiki mamy również kierunek gramatyczny, który wykazuje, jaki jest związek między pojęciami a wyrazami /językiem/, chodzi tu o to, by zbliżyć logikę do gramatyki. Kierunek teorjo-poznawczy logiki, rozważany przez nas, wymaga pewnego uzupełnienia. Mówiliśmy, że aspekt ten dotyczy istoty pojęć, sądów i wniosków, t.j. pierwszego działu logiki = logiki elementarnej. Lecz za istotę całej logiki niektórzy uważają metodologję, będziemy tu mieli również odłam kierunku teorjo-poznawczego. W ten sposób mamy również metodologiczny aspekt logiki, czyli kierunek metodologiczny, który będzie drugim odłamem kierunku teorjo-poznawczego, a więc kierunek teorjo-poznawczy dotyczy albo logiki elementów, albo logiki metodologicznej.

---ooOoo---
--o--

E. Przywara 62

Thomas oder Hegel?

Logos XV. 1. -1926.

Benedikt Wolf

~~teorja [illegible]~~
teorja i porządku

Nouveaux Essais

IV, III §§ 19, 20

o figurach Weigla
pour représenter les choses
mentales

cf. A41[illegible]

"Ut lingua philosophica
exprimi possit per
numeros seu Arithme-
ticam, ita sphaericam [illegible]

ph. Log. [illegible] cz. 5

E. Rosenstock Die europäischen Revolutionen – 18.50
Diederichs

Vuot 62
[illegible]: K 56-62